

Finlàndia

Abans que surti al mercat editorial la investigació més desitjada, el futur best-seller de la literatura pedagògica "Per què els finlandesos treuen tan bones notes i els espanyols fan tan mal paper?", he de desvetllar que tinc una hipòtesi. És una mica rudimentària, però ja se sap que a vegades les coses més consistents es cuinen amb all i julivert, ingredients ben simples.

La clau me la van donar fa uns quants anys tres finlandeses, conegudes en tres ocasions diferents, en ambients tipus "29è congrés europeu de les paraules buides". Totes elles pertanyien al món educatiu i eren polides, discretes i somrients. Coincidien en senyalar que la resta d'europèus xerrem força més que els finesos. I, a sobre, els llatins ho fem amb un volum de veu considerablement més alt. *Som un poble de gent silenciosa*, afirmaven, convençudes i posant-se Otocalmín a les orelles.

Que no ens confongui *Lordi*, l'escandalós i passat de voltes grup finés de heavy metal que va guanyar el festival d'Eurovisió! Molt sovint el contrast brutal és l'altra cara de la moneda que necessita un poble per definir la seva identitat... Potser per aixó els *hoolligans* anglesos, a les antípodes de la flema britànica, són tanmateix *súper british* (de tota manera, a *Lordi* només el recolzava el 42% dels finesos, que tenien una por exagerada a fer el ridícul, vistos els resultats).

Tornant a lo bons minyons que són els estudiants a Finlàndia, a ningú li extranyi que l'afició o l'hàbit del silenci tingui molt a veure. Com diu l'Iván Darío, col·lega colombià que xerra pels colzes, Déu ens va donar dos orelles i una boca per tal d'escoltar el doble del que parlem. Atés que és bastant complicat escoltar, estar atent i concentrar-se, si alhora s'està xerrant (o enviant missatgets pel mòbil o la blue-blue o com es digui), no em sorprén que els nois i noies espanyols treguin pitjors notes que els finesos.

A més, el silenci ha estat desprestigiats durant dècades, injustament relegat a fer de bastida filofatxa de la disciplina, l'autoritarisme, la repressió i altres *papus*. En aquest país mai ha fet fortuna allò del *Silent is golden*, dels Tremeloes. Una llàstima, a la vista dels resultats PISA, TIMMS i altres meravelles de la ciència pedagògica moderna. Potser és massa simple afirmar que si un estudiant escolta probablement *pillarà* alguna cosa, però no em negareu que és versemblant.

En definitiva que jo, que xerro massa i tinc poques possibilitats de rehabilitació, ja no riuré tant quan m'expliquen allò del nen que als set anys va descobrir que el seu nom no era *Calla!*